VIHERMETSÄN ASUKKAAT & ERILAISET PERHEET

Vihermetsän eläinlapset ovat kokoontuneet kotimetsän sammalkivien luokse leikkimään. He ovat innoissaan tulevasta viikonlopusta ja kertovat omista suunnitelmistaan ja toiveistaan toisilleen. Justus-Jänis loikkii iloisena kiveltä toiselle niin, että on melkein pudota suurimman kiven päältä. Mutta se ei vauhtia haittaa.

”Olen niin iloinen, kun pääsen pitkästä aikaa näkemään mummon ja papan. He tulevat meille huomenna ja ovat meillä ainakin viisi yötä. On ihan huippua, että pääsen taas papan kanssa kalaretkelle. Mitähän tuliaisia he tuovat minulle tällä kertaa?” Justus pohti viikonlopun suunnitelmia kovaan ääneen.

”Minustakin on kiva, kun pääsen viikonloppuna leikkimään kaikkien sisarusteni kanssa.” Saana-Siili kertoi.

”Kuinka monta sisarusta sinulla on?” Justus-Jänis kyseli uteliaana.

”Kuusi, ja minä olen seitsemäs ja kaikista pienin. Minulla on sisarpuolia viisi, mutta minulle he ovat kyllä ihan kokonaisia sisaria ja tosi tärkeitä ja rakkaita. Minulle on kerrottu, että tuo sisarpuoli-nimi johtuu siitä, että heillä on eri äiti kuin minulla, mutta sama isä kuitenkin. Minun isäni ja heidän äitinsä olivat eronneet kauan sitten. Kunnes isäni tapasi minun äitini ja sitten synnyin minä!” Saana myhäili ja pohti omaa perhettään.

”Ooo, sinulla on kyllä tosi iso perhe. Meidän perheeseemme kuuluu vain minä, isä ja äiti. Olen kyllä haaveillut pikkusisaresta.” Justus-Jänis paljastaa salaisen toiveensa.

Saanan ja Justuksen jutellessa Olli-Orava on vaipunut omiin mietteisiinsä. Ja pian Saana ja Justus huomaavat kaverinsa hiljaisuuden. Jokin selvästi vaivaa Olli-Oravan mieltä.

”Mitä sinä mietit, Olli?” Saana-Siili ja Justus-Jänis ihmettelevät yhteen ääneen.

”No, kun te puhuitte perheestä, niin minulle tuli surullinen olo tai oikeastaan ikävä. Tehän tiedätte, että minun isä ja äiti ovat eronneet kun olin pieni. Isä asuu kaukana ja me näemme ihan liian harvoin. Minä niin toivoisin, että voisimme olla yhdessä koko perheenä. Mutta minusta on kiva, että nyt viikonloppuna pääsen taas oman isän luo.”

”On varmasti kiva nähdä pitkästä aikaa. Kyllä minullakin tulisi ikävä, jos joutuisin olemaan erossa vanhemmistani. Miksi aikuiset eroavat? Eroavatko minunkin vanhemmat?” Justus-Jänis ihmettelee.

Kaisa-Kettu on ollut kuulolla lasten kertoessa omista perheistään ja halusi jatkaa keskustelua lasten kanssa.

”Ei sellaista kannata pelätä, eivät kaikkien lasten vanhemmat eroa. Joskus vaan on niin, että jostain syystä vanhemmat eivät pysty olemaan yhdessä, jos tulee paljon riitoja tai yhdessä oleminen ei enää tunnukaan hyvältä. Vaikka vanhemmat eivät enää rakastakaan toisiaan, niin he ovat aina vanhempia ja rakastavat lapsiaan. Varmasti Olli sinun isälläkin on ikävä sinua. Ikävän tunne kertoo, että on kyse jostain meille todella tärkeästä. Haluamme pitää näitä tärkeitä asioita lähellämme, mutta se ei ole aina mahdollista.

Mutta huomasittekos, miten erilaisia perheitä voi olla. Onpa perhe pieni tai suuri tai millainen tahansa, se on meille varmasti meille kaikille tärkeä sellaisena kuin se on.

Millainen perhe sinulla on? Keitä perheeseesi kuuluu?
Millaisia he ovat? Mitä heidän kanssaan on kiva tehdä yhdessä?
Voit piirtää tai askarrella oman perheesi.

Kirjoittanut Tiina Kainulainen